

Porovnání ohledně útrat řízení trestního před trestním soudcem uzavřené zakládá exekuční titul.

Rekurs žalobce A. do platebního rozkazu, pokud v něm odepřeny byly útraty upomínací žaloby pro útraty z porovnaného trestního řízení podané, zemský soud v Brně zamítnul.

D ů v o d y:

Názor rekurentův, že smír před trestním soudem uzavřený a protokolovaný, nímž pro urážku na cti obžalovaný B. se zavázal k zaplacení útrat se zastoupením soukromému žalobci vzešlých, netvoří exekučního titulu dle § 1. č. 5. ex. ř. a že proto musel upomínací žalobou titul ten si opatřiti, jest mylným. Jest arcit pravda, že poplatky zástupců stran dle § 381. č. 4. tr. ř. s. k útratám řízení trestního v 22. kap. tr. ř. s. projednávaným náležejí a nikoliv k soukromoprávním nárokům soukr. účastníka, projednávaným v kap. 21. Avšak výraz »soukromoprávní nároky« v § 1. č. 5. ex. ř. není stejného významu jako totožný výraz v řádu trestním, nýbrž jest širším, což plyne již z toho, že v onom místě zákona jedná se též o smírech uzavřených o soukromoprávních nárocích před soudy civilními. Jelikož pak smíry před civilními jakož i před trestními soudy uzavřené úplně na roveň jsou si postaveny a nikdo o tom nepochybuje, že smír před soudcem civilním pouze stran útrat procesních uzavřený exekuční titul zakládá, tož plyne z toho, že též smír mezi obžalovaným a soukromým žalobcem před soudcem trestním uzavřený a soudní listinou doložený tvoří exekuční titul ohledně útrat řízení trestního.

Kdyby si byl tudíž rekurent tento exekuční titul zabezpečil již u soudu trestního, byla by upomínací žaloba na zaplacení útrat řízení trestního zbytečnou se stala. Vším právem odepřel proto soudce 1. stolice přiřknutí útrat upomínací žalobou žalobci vzešlých, jelikož ku vymahání práva potřebny nebyly.

(Rozh. z 30. prosince 1905, č. j. $\frac{R. II. 401/5}{4}$)

—a.

Příspěvek ku praxi § 74. ex. ř.

Exekuční soudce odepřel přiřknutí odměny za sepis návrhu na exekuci nuceným zřízením práva zástavního a přiřknul pouze kumulační poplatek s odůvodněním, že by nebyly bývaly vzešly, kdyby vymah. věřitel byl návrh ten býval spojil již s návrhem na exekuci mobilární před tím, avšak marně podaným, jelikož dlužník žádných movitostí neměl. Doložil pak 1. soudce odůvodnění to §. 19. min. nař. z 11. prosince 1897, čís. 293. z. ř. (adv. tar.) a §. 74. ex. ř.

Na rekurs vymah. věřitele zemský soud v Brně přiřknul jemu i útraty návrhu na exekuci reální.